

● ความสำคัญของการศึกษาพระธรรมวินัย

คนเราที่เกิดมาในโลกนี้ หากไม่รู้ว่า **ชีวิตคืออะไร มาจากไหน มาทำไม และเป้าหมายของชีวิตอยู่ที่ไหน จะเข้าถึงได้ด้วยวิธีการอย่างไร** ก็จะดำเนินชีวิตผิดพลาดล้มเหลวได้

การดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้พลัดตกไปสู่อบายภูมิ คือ ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นเปรต อสุรกาย หรือสัตว์นรก เป็นเวลายาวนาน

การมีชีวิตอยู่ในอบายภูมินั้น เป็นความทุกข์อย่างยิ่ง เพราะจะต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่างเว้นเลยแม้แต่อนูวินาทีเดียว

ส่วนชีวิตของสัตว์เดรัจฉานซึ่งเรายังพอมองเห็นได้ด้วยตาเนื้อนั้น แม้จะเป็นความทุกข์ที่ผ่อนคลายลงมาแล้ว ก็ยังมีความทุกข์ทรมานอยู่ ต้องมีชีวิตอยู่ด้วยความอดอยาก เบียดเบียนกัน มีความหวาดระแวงภัยอยู่ตลอดเวลา และเมื่อได้กลับมาเป็นมนุษย์ เพราะกรรมนั้นเบาบางลง ก็จะเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ด้วยความทุกข์ทรมาน

กว่าจะมีโอกาสมาพบผู้รู้ ผู้รู้แจ้งเห็นจริงอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ยากนักทีเดียว เพราะเหตุนี้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสเอาไว้ว่า การเกิดเป็นมนุษย์เป็นของยาก และการที่จะได้

มาพบพระพุทธเจ้า ได้ฟังธรรม ได้ปฏิบัติธรรม และเข้าถึงธรรม
ยิ่งยากกว่า

มีเพียงพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เท่านั้น ที่จะเป็นประจักษ์แสงสว่างส่องทางชีวิต ให้เราดำเนินวิถี
ชีวิตในโลกนี้อย่างถูกต้อง นำมาซึ่งประโยชน์ และความสุขใน
ปัจจุบัน จนกระทั่งละโลกไปแล้วก็มีความสุขตลอดเวลา และถ้ามี
บารมีแก่กล้าก็ทำให้เข้าถึงบรมสุข คือ อายตนิพพานได้

เพราะพระธรรมวินัยมีความสำคัญอย่างนี้ คณะสงฆ์ จึงได้
กำหนดให้มีการศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรม เพื่อสืบทอดพระ
ธรรมวินัยต่อกันมา เป็นการสืบอายุพระพุทธศาสนา โดยมีการ
สอบเทียบความรู้กัน แล้วเลื่อนชั้นขึ้นไปตามลำดับ

(๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐)